

Website van de maand: Dental Informatics aan de Temple University

Inleiding

De School of Dentistry van de Temple University in Philadelphia is één van de bekendste tandheelkundige opleidingen in de Verenigde Staten. Zij beschikt over uiterst moderne tandheelkundige apparatuur en de nieuwste behandelings technieken worden onderwezen. Ook is er een aparte afdeling Tandheelkundige informatica (Dental Informatics), waar als integraal onderdeel van het curriculum het gebruik en de mogelijkheden van de huidige informatietechnologie voor de student en de afgestudeerde tandarts uit de doeken worden gedaan. Afdelingen, klinieken, studieruimten en laboratoria zijn onderling verbonden door een hogesnelheidsnetwerk. Met een toegang tot het internet heeft men zich tevens verzekerd van een verbinding met de 'buitenwereld' voor het beschikbaar stellen van digitaal postacademisch onderwijs, online-cursussen en de verworven informatie in het algemeen.

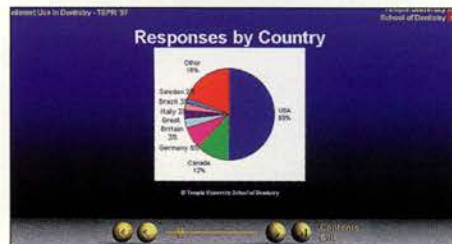
De afdeling Tandheelkundige informatica

De bedoeling is de huidige en de toekomstige informatietechnologie in het tandheelkundig onderwijs, het wetenschappelijk onderzoek en de dagelijkse praktijk van tandartsen te integreren. Men gaat ervan uit dat deze informatietechnologie onontbeerlijk zal worden in de moderne gezondheidszorg, dat mensen opgeleid moeten worden teneinde de potentiële mogelijkheden te kunnen toepassen en dat er meer onderzoek moet worden gedaan naar specifieke computertoepassingen voor de zorgsector in het algemeen. De website van de afdeling Tandheelkundige informatica (<http://www.temple.edu/dentistry/di/>) geeft een goede indruk van deze doelstellingen en is, gezien de herkomst, overwegend toegespitst op de tandheekunde.

Het onderwijs in tandheelkundige informatica wordt in twee fasen gegeven. In de eerste fase gaat het om een samenwerkingsverband met de Universiteit van Pittsburgh op het gebied van de biomedische informatica. Hier worden de fundamentele gelegd voor het medisch gebruik van de computer, bijvoorbeeld voor statistisch onderzoek, het leren omgaan met medische databanken om gericht naar informatie te zoeken, het gebruik van kennisbanken ter ondersteuning van diagnoses enzovoorts. De tweede fase behandelt specifieke tandheelkundige taken, zoals het gebruik van de elektronische patiëntenkaart, statussen en het opmaken van behandelplannen met behulp van computer hard- en software, en het gebruik, de opslag en de bewerking van digitale röntgenbeelden. Diverse onderdelen van het onderwijs maken reeds van online-technieken gebruik. Men krijgt dan bepaalde vakken onderwezen via de PC, eventueel aangevuld met een bijbehorende CD-Rom. Het 'huiswerk' en de communicatie onderling en met de docent gaan dan via email of een mailinglist.

In het postacademisch onderwijsprogramma zijn er mogelijkheden zich te specialiseren in de tandheelkundige informatica. Voor de tandarts zijn er via het internet cursussen online beschikbaar teneinde zich te bekwalen in het computergebruik voor de praktijk en de mogelijkheden op het internet zelf. Deze cursussen bestaan uit verschillende modules, zijn

Afb. Internet Use in Dentistry - 10/99: 97
Dentistry,
<http://www.temple.edu/dentistry/pres/tepr97/index.htm>

niet kosteloos en leveren punten op voor de nascholing. Deelnemers krijgen een toegangscode en een emailadres en vormen een eigen discussiegroep die onderling en met de begeleider communiceren. Ook onderzoek naar de acceptatie en de bereidwilligheid van de algemeen-practicus om van deze nieuwe scholingsmogelijkheden gebruik te maken is en wordt reeds online gedaan. Zo is onder de 'presentations', via het adres <http://www.temple.edu/dentistry/di/pres/tepr97/index.htm>, te zien hoe het internet gebruikt is tijdens een bepaald project.

Consortium voor klinische informatie systemen

De Temple University is ook de zetel van het zogenaamde Consortium for Clinical Information Systems (CCIS). Dit consortium is opgericht door de Association of American Dental Schools (AADS). Thans hebben twintig opleidingsinstututen zich verplicht de blauwdruk van een klinisch informatiesysteem uit te werken waarmee het mogelijk wordt een universeel gecomputeriseerd tandheelkundig registratiesysteem te gebruiken ten behoeve van de patiënt, de behandelaar, het onderwijs en de tandheelkundige handel. Hierbij moet men niet alleen aan een digitale patiëntenkaart denken, maar ook bijvoorbeeld aan het implementeren van bestandsformaten voor de opslag van statische beelden (digitale röntgenfoto's), bewegende beelden en geluid (multimedia), databanken voor orale pathologie, parodontologie, casuïstiek en dergelijke voor de tandheekunde. Het zal duidelijk zijn dat de grootste obstakels niet bij de techniek liggen maar in het vinden van consensus over de te gebruiken methoden. Men beschikt immers al over software voor patiëntenregistratie, behandelingsplanning, declaratiesystemen. Ook zijn er diverse bestandsformaten voor opslag van beelden (en geluid), men gebruikt reeds een aantal databanken en hier en daar experimenteert men met diagnose ondersteunende computerprogramma's. Over dit alles moeten afspraken worden gemaakt om een zo groot mogelijke acceptatie te bewerkstelligen. Paradoxaal genoeg zijn er reeds standaarden vastgelegd voor het gebruik van een aantal van deze componenten. Maar het gaat er uiteindelijk om een samenhangend systeem te definiëren. Het heeft immers geen zin weer allerlei 'eilanden' te creëren, terwijl het medium dat gebruikt wordt – het internet – wereldwijd algemeen geaccepteerd is. Wie meer wil weten over het 'hoe en waarom' van de na te streven standaarden kan dit vinden in een presentatie van het hoofd van de afdeling Tandheelkundige informatica, dr. Titus Schleyer, op het adres <http://www.temple.edu/dentistry/di/pres/standard/c1.htm>.

S.L.Liem, redacteur internet